

Sygn. akt V GC upr 482/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Bogdan Uliasz

Protokolant : st. sekr. sądowy Dorota Rusyn

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2015 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa Raport 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K.

przeciwko K. Z.

o zapłatę kwoty 777,31 zł.

oddala powództwo.

Sygn. akt V GC upr 482/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 marca 2015 r.

Powód Raport 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K., w pozwie w elektronicznym postępowaniu upominawczym, wniósł o zasądzenie od pozwanego K. Z. kwoty 777,31 zł.

z ustawowymi odsetkami od dnia 22 października 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów sądowych w kwocie 30 zł. i kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 360,00 zł.

W uzasadnieniu pozwu podano, iż umową cesji z dnia 28.03.2013 r. powód nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego od (...) z o. o. z siedzibą

w W. z tytułu świadczonych przez tę spółkę na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych. Pozwany zawarł z wierzycielem pierwotnym umowę

o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla konta klienta o numerze (...). Zgodnie z treścią stosunków prawnych łączących pozwanego z wierzycielem pierwotnym, na podstawie zawartej z pozwanym umowy zostały wystawione dokumenty księgowe, które staną podstawę niniejszego powództwa. Całkowite zadłużenie z powyższego tytułu uwzględniające wszelkie dokonane przez pozwanego wpłaty na dzień wniesienia pozwu wynosi 777,31 zł., w tym kwota 578,40 zł. stanowi należność główna wynikająca z sumy wartości niezapłaconych faktur, natomiast kwota 198,91 zł. to należności odsetkowa wynikająca z sumy odsetek ustawowych naliczonych od następnego dnia wymagalności poszczególnych faktur oraz ich wartości do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Wezwaniem z dnia 17.05.2013 r. powód wezwał pozwanego do dobrowolnej spłaty przedmiotowej należności. Mimo wezwania do zapłaty, pozwany do dnia wniesienia pozwu nie zapłacił całości należności.

W dniu 17 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniający żądania pozwu.

Pozwany złożył sprzeciw, w którym zarzucił przedawnienia roszczenia. Podniósł ponadto, że nie będąc w stanie płacić za usługi prosił o rozwiązanie umowy operatora sieci P., który i tak zablokował rozmowy telefoniczne, co uniemożliwiło korzystanie z telefonów.

Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w L. VI Wydział Cywilny stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu, utratę mocy nakazu zapłaty w całości i przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w K..

W piśmie z dnia 3 grudnia 2014 r. powód stwierdził, iż podniesiony przez pozwanego jest całkowicie bezzasadny, jako że roszczenie podlega trzyletniemu terminowi przedawnienia. Termin przedawnienia najwcześniejszej faktury VAT liczony od daty jej wymagalności tj. 5 stycznia 2011 r., zgodnie z art. 118 k.c. przypadał na dzień 5 stycznia 2014 r., natomiast pozew wniesiony został w dniu 22 października 2013 r.

Z ostrożności procesowej w razie kwestionowania przez pozwanego skuteczności nabycia wierzytelności przez powoda przeciwko pozwanemu, powód wniósł o zobowiązanie w trybie art. 248 § 1 k.p.c, P4 Sp. z o. o. z siedzibą w W. do udzielenia informacji, czy wierzytelność przysługująca przeciwko pozwanemu ujęta w wyciągu z wierzytelności złożonym przez powoda została nabyta przez powoda, nadto na jakiej podstawie, z jednoczesnym zobowiązaniem wierzyciela pierwotnego do przedłożenia wyciągu z listy wierzytelności stanowiących przedmiot umowy cesji z dnia 28.03.2013 r. w odniesieniu do wierzytelności przysługującej od pozwanego. W razie kwestionowania przez pozwanego wysokości dochodzonego roszczenia, powód wniósł o zobowiązanie wierzyciela pierwotnego do udzielenia informacji na temat stanu zadłużenia pozwanego na dzień zawarcia umowy cesji między wierzycielem pierwotnym a powodem w odniesieniu do wierzytelności przysługującej przeciwko pozwanemu.

Na rozprawie w dniu 18 lutego 2015 r. pozwany stwierdził, iż nie otrzymał wezwania do zapłaty z dnia 17 maja 2013 r., a ponadto zarzucił, iż umowa z 2008 r. nie obejmuje faktur, na podstawie których powód dochodzi roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Powód jest profesjonalnym podmiotem działającym na rynku windykacji wierzytelności masowych. Powód jest zarejestrowany w Rejestrze Funduszy Inwestycyjnych pod numerem 764 (wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych k. 34-35, odpis z Krajowego Rejestru Sądowego dotyczący powodowej Spółki k. 36-42).

Umową cesji z dnia 28 marca 2013 r. powód nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego od P4 Sp. z o. o. z siedzibą w W. z tytułu świadczonych przez tę spółkę na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych (dowód : umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 28.03.2013 r. 43-46 wraz z wyciągiem z listy dłużników k. 47). Pozwany w dniu 17 listopada 2008 r. zawarł z wierzycielem pierwotnym umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) i nr (...) dla konta klienta o numerze (...) (dowód : umowy świadczenia usług telekomunikacyjnych k. 48-49 wraz z załącznikami (k. 51-54).

Wierzyciel pierwotny wystawił pozwanemu faktury VAT nr (...) z dnia 22 grudnia 2010 r. na kwotę 221,78 zł. z terminem płatności 5.01.2011 r., nr (...) z dnia 22 stycznia 2011 r. na kwotę 174,18 zł. z terminem płatności 7.02.2011 r. i nr (...) z dnia 8 marca 2011 r. na kwotę 182,44 zł. z terminem płatności 8.03.2011 r. (dowód : faktura VAT nr (...) z zał. k. 55-58, faktura VAT nr (...) z zał. k. 60-63, faktura VAT nr (...) z zał. k. 64-65).

Wezwanie do zapłaty z dnia 17 maja 2013 r. (k. 30) pozostało bezskuteczne.

Sąd zważył, co następuje :

Podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia powoda jest bezzasadny. W tym przedmiocie należy w całości podzielić stanowisko powoda wyrażone w piśmie z dnia 3 grudnia 2014 r.

Powództwo nie mogło jednak zostać uwzględnione. Dołączone bowiem do pozwu umowy nr (...) z dnia 17 listopada 2008 r. nie mogły stanowić podstaw wystawienia faktur VAT (...) z dnia 22 grudnia 2010 r., nr (...) z dnia 22 stycznia 2011 r. na kwotę 174,18 zł. i nr (...) z dnia 8 marca 2011 r.

Przedmiotowe umowy zawarte zostały bowiem na okres 24 miesięcy, a najwcześniejsza faktura została wystawiona po upływie tego okresu w dniu 22 grudnia 2010 r.

Ponadto, jak wynika z dołączonych do faktur załączników, rozliczenia dotyczą numerów (...), a umowy z dnia 17 listopada 2008 r. zawierają numery (...) i (...).

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż Sąd pominął wnioski powoda złożone „z ostrożności procesowej”, gdyż po pierwsze pozwany nie kwestionował zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności, po drugie uwzględnienie wniosków znacznie przedłużyłoby postępowanie, a po trzecie powód nie uzasadnił w żaden sposób dlaczego nie złożył tych wniosków już w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Na marginesie tylko należy zaznaczyć, iż składając wnioski o zobowiązanie wierzyciela pierwotnego do przedłożenia dokumentów, powód usiłuje na Sąd przerzucić udowodnienie swojego roszczenia. Obowiązkiem strony jest zadbać o należyte udokumentowanie swojego roszczenia, co przy cesji wierzytelności sprowadza się do uzyskanie dokumentów potwierdzających nabywane roszczenie. W tym przypadku, skoro powód uzyskał niektóre dokumenty związane z cesją, nie znalazł Sąd przeszkód w uzyskaniu innych dowodów dokumentujących roszczenie, w szczególności właściwej umowy lub umów.

Mając ponadto na względzie, iż powód nie wykazał doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty z dnia 17 maja 2013 r., powództwo jako nieudowodnione zgodnie z art. 6 k.c., na podstawie art. 56 ust. 1 z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne, zostało oddalone.